Akbaba

Polis — Rica ederim bayan, milleti peşinize takmayınız, gösteri yürüyüşü yasak!..

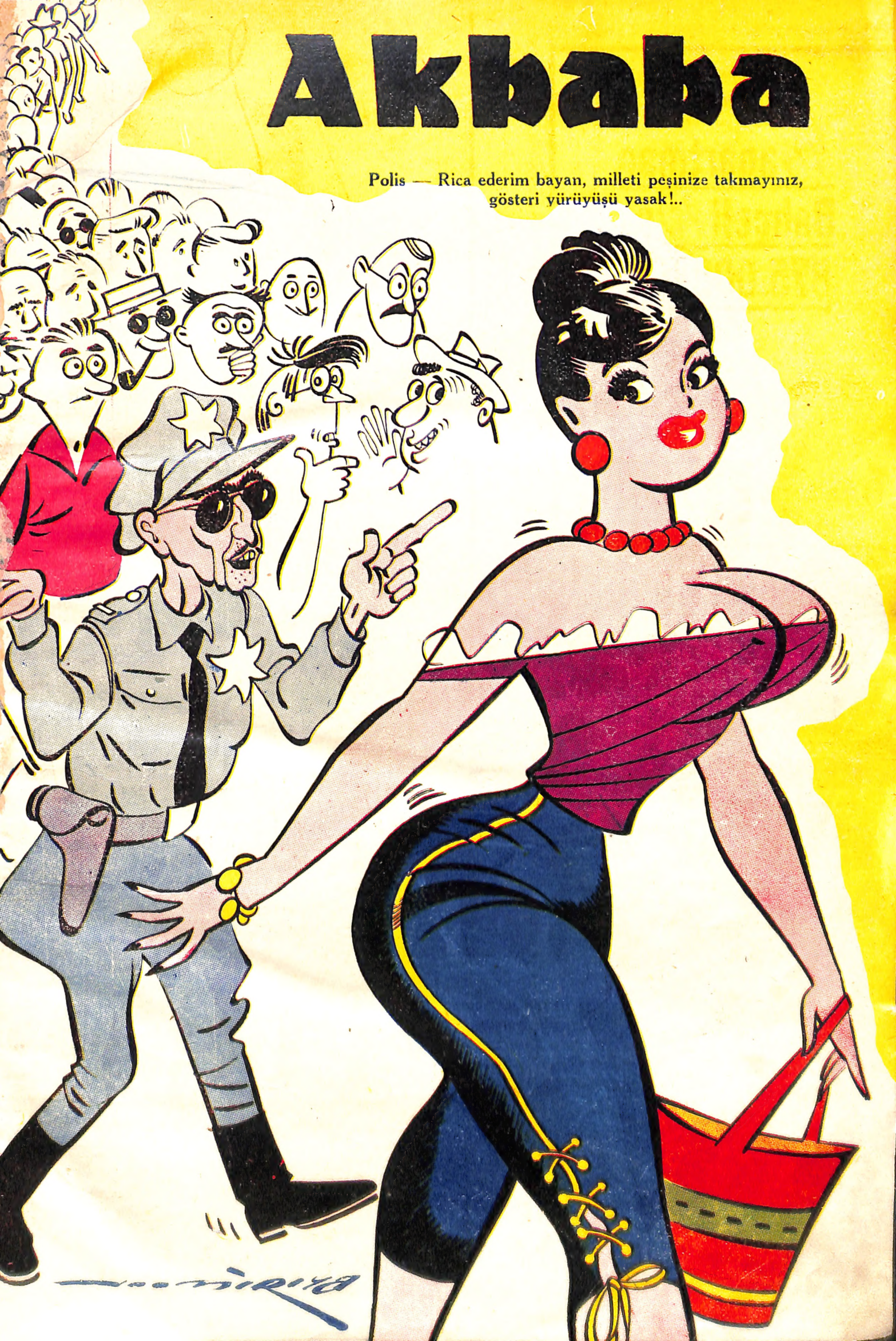

1956 İKRAMİYE PLÂNI:

★

İKİŞER DAİRELİ

10 apartman

Bahçeli 10 ev

ayrıca

875.000 lira

★

Türkiye İŞ Bankası 1956 yılında
1.750.000 lira tutarında ikramiye dağıtıyor

En az 150 liralık bir hesapla
çekilişlere katılabilirsiniz

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

2/4

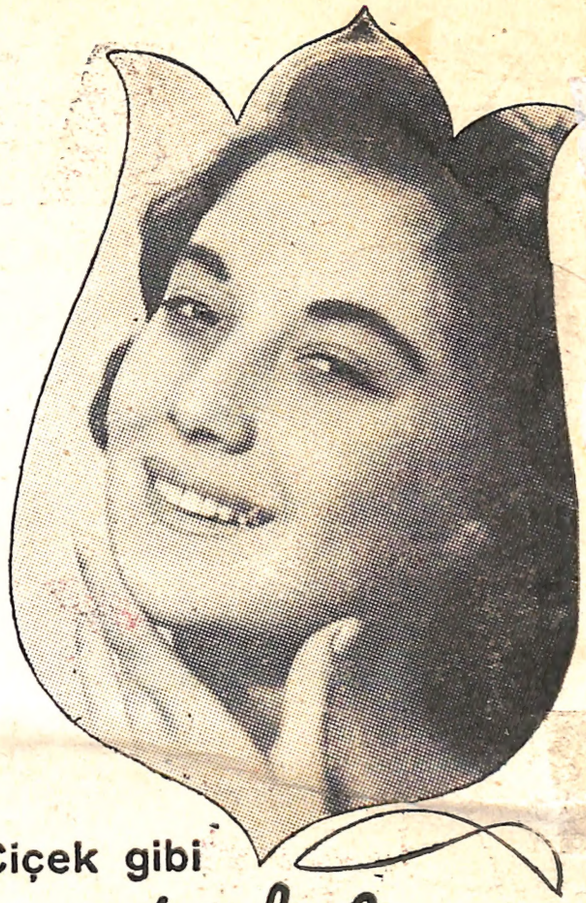

Çiçek gibi

taze

bir cilde sahip olmak isterseni

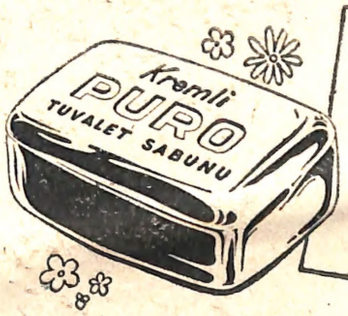

siz de benim gibi yapınız.. banyo ve lavabonuzda bol köpüklü-nefis kokulu, kremli PURO TUVALET SABUNU kullanınız.

Güzelliği ile nam salan genç filim yıldızı DENİZ TANYELİ hayranlarına Puro Tuvalet Sabunu tavsiye ediyor. Deniz diyor ki "Puro cildin kr ihtiyacını karşılar... Puro cildi besler, hava ve makyajın muzur tesirini bertaraf eder Puro gençleştirir... güzelleştirir... cazibenizi arttırır.." Deniz Tan

BOL KÖPÜKLÜ-NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet sabunları 100 de 100 sa

İKRAMİYELİ GRUP MEVDUATI

İ G.M.

YÜZDE 25 Mutlak isabet

• Ömür boyunca aylık irat
• 30000 liraya kadar iş sermayesi
• Yatırılan paranın 3 MİSLİ para ikramiyesi
• 100000 Liralık para ikramiyeleri

Fazla malûmat için şişelerimiz emrinize amadedir

TÜRK TİCARET BANKASI

Sahibi:
YUSUF ZİYA ORTAÇ

Yazı İşlerini fiilen idare eden
AHMET KOÇER

Teknik Sekreter:
Selâmi M. YURDATAP

Adres: Koldfarer Cad 8-10. Daire 3.

Telefon: 221811

Abone: Seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.

Fiatı: 50 Kuruş

Basıldığı yer: ERCAN Matbaası

SAYI : 226 C.: 9 12 TEMMUZ 1956 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ : YUSUF Z.

Akbaba

Çakırcalıya Mevlit!

GEÇMİŞ olsun vatandaşlar, bana, size, hepimize geçmiş olsun: Meğer her gün, önlerinden, topsuz, tüfeksiz, tabancasız, ellerimizi, kollarımızı sallaya sallaya geçtiğimiz, bazısının camekânlarına dalıp efkârlandığımız, bazısının kapısından pervasızca girip alış veriş ettiğimiz mağazalar yok mu?.. Ayol, onlar mağaza değil, mağara imiş, mağara! Hem de masaliardaki Kırk haramiler'in mağarası!

Daha yatakta dinlenme günlerimi geçiriyorum, gidip görmek nasip olmadı. Ama, eş dost anlatıyor:

— Yedi bin liralık buz dolabı iki bin lira!.. Dört yüz liralık Alâettin sobası doksan lira!.. İki yüz liralık kadın çantası yetmiş beş lira! Yüz liralık iskarpin kırk yedi buçuk lira!..

Bir de bu Noel ağacı gibi takmış takıştırmış kadınlar, bu Çorçilin zafer işareti gibi başında, kıçında pırıl pırıl V ler taşıyan Cadillac'lar, bu parke döşeli, göm me asansörlü kat kat apartımanlar, bu eski şehzade düğünlerini andıran cakalı ziyafetler ne ile oluyor, nasıl oluyor, nerden oluyor diye - üç meçhullü problem karşısında kalmış tenbel öğrenci şaşkınlığiyle - aptal aptal düşünüp duruyorduk.

Meğer herifler neredeyse derimizi yüzüp naylon gömlek diye yine bize satacaklarmış da haberimiz yokmuş!

İstilâ ettiği şehre kıyasıya vergi biçen hangi düşman ordusu vardır ki, bir halkı bundan fazla soysun?

Hayır, nüfus dairelerindeki kütüklerde ne yazarsa yazsın, siz, villâlarının harcını, kendi namuslu alın terleriyle değil, yoksulların gözyaşlariyle yoğuran bu şehir eşkiyasına «vatandaş» diye bakabilir misiniz artık?

Eşkiya dedim de, aklıma geldi: Son asrın en ünlü eşkiyası kimdir? Çakırcalı, değil mi? Karısına kaç han, kaç apartıman, kaç milyon bıraktı dersiniz?

Hiç!..

Bir de günümüzün - dağda silâh çatan değil - şehirde tezgâh kuran eşkiyasını düşününüz!. Onların yanında çakırcalı Mehmet Efe vallâhi âhır zaman evliyası kalır!..

Ne dersiniz vatandaşlar, aramızda beş on para toplayıp merhumun ruhuna bir mevlit okutsak mı?..

YUSUF ZİYA ORTAÇ

— Meclise girmiyoruz....
— Bravoo!.. Ya 2800 leri?..
— Tabii alıyoruz...
— Ona da bravoo!..

Bir Parti İlçe Teşkilatı Kurulau

K. L. Partisi Anadolu'da teşkilât kurmak, teşkilât kurduğu yerlerde de genişleyip yayılmak için var kuvvetiyle çalışıyordu. C. Kasabası halkı uyanık insanlardı. Yıllardan beri demokrasiye susamış olduklarından kasabalarında her çeşit partiden

bulunsun istiyorlardı. Yeni kurulan K. L. Partisinden başka belli başlı bütün partilerin C. Kasabasında birer şubesi vardı. C. Kasabasında okur yazar sayısı, öbür kasabalardan çoktu. Bütün gazeteleri okurlardı. Gazeteler o sıra cayır cayır K. L. Partisini yazıyorlardı.

C. Kasabasındaki partililer birbirlerine düşman değillerdi. İster iktidar, isterse muhalefet partisinden olsunlar hepsi birbiriyle dosttular.

İktidar Partisi C. Kasabası İlçe Başkanı Hamza Efendi o akşam kahvede, ana muhalefet partisi ilçe başkanı Mahmut Ağa'yı bir kenara çekti:

— Mâmid Ağa, dünyayı nasıl görüyorsun? diye sordu.

Mahmut Ağa:

— Şu yeni çıkan parti pek cayırtı koparır, dedi. Çok dehşet gidiyor.

— Ben de onu sana diyecektim. Yarın bu işi aramızda bir görüşsek?..

— Çok iyi olur derim. Sen İrecep Ağa'ya, Ismıyl Ağaya haber ilet, ben de Bekir Efendi'ye söylerim. Yarın ikindi namazından sonra benim dükkânda buluşup bu işi aramızda görüşelim.

Ertesi günü Mahmut Ağa'nın pazar yeri'ndeki «Binbir Çeşit tuhafiye, Züccaciye ve hırdavat dükkânında buluştular. İktidar Partisi İlçe Başkanı olan Hamza Efendi:

— Arkadaşlar, dedi, bugün böyledir, yarın nasıl olacağı belli olmaz. Bir bakarsın, bizim parti düşer, İrecep Ağa'nın partisi çıkar, İrecep Ağa'nınki düşer, Ismıyl Ağa'nınki çıkar. Esas mesele ne benim parti, ne senin parti, kasabanın işleridir. Bekir Efendi'nin partisi iş başındayken kasabadan istasyona yol yaptırdık, okul yaptırdık. Şaraphaneyi kurdurduk. Bizim parti başa geçincek, su getirttik, alettirik getirttik. Yarın işler belli olmaz. Şimdik K. L. Partisi diye bir parti daha çıkmış ortaya. Gazetelere bakarsan yaman gidiyorlar. Evdeki hesap çarşıya uymaz, derler. Yarın bir de bakmışsın ki herifler iktidara geçmiş. Bizim kasabada şubelerini açmadık deyi kızarlar. Oysam, bizim kasabada daha yapılacak işler çok. Ondan ötürü, kasabamızda bir de bu partiden kuralım, ne dersiniz?

İktidar Partisi İlçe Başkanı Hamza Efendi'nin bu sözlerine İsmail Ağa:

— Doğru, dedi, açsak bir zararı yok ya... Ne olur ne olmaz. Kârı var, zararı yok. Fazla mal göz mü çıkarır?

Hamza Efendi:

— İyi hoş emme, dedi, bizimkilerini kızdırtmayalım.

Recep Ağa:

— Canım Hamza Efendi, dedi, bir partinin şubesini açmaklan, tüm melmeket o tarafa aktaracak değil ya...

— Çok iyi olur. Velâkin şubeyi bizim açdırttığımız duyulmamalı.

— Bekir emmi, şindiyecek ötekiler duyuldu mu ki!...

— Ne kadar çok parti olursa, melmekete o kadar iyilik gelir. Yalnız bir biri, bir biri hükûmete geçmeli ki, birbirlerine kızıp iş görsünler.

İktidar Partisi İlçe Başkanı Hamza Efendi:

— Helbette, dedi, bizim parti kasabaya yapacağını yaptı. Okulu, şusayı, çeşmeleri yaptı. Gayrik durdu. Ben reyimi sefer başka partiye vereceğ Bir sefer de onlar yeni işler y malı. Boyuna denişsin!...

Mahmut Ağa:

— Bu yeni parti almış yö müş, dedi, iş başına geçece benzer.

— Ağalar geç kalmıyalım, ş nun da bir şubesini açalım. N kadar ön alırsak sonunda biz s ze şunu bunu yaptık diye say dökeriz.

— Hepsi iyi, içimizde bir pa tisiz var mı ki?...

— Yok...

— İşte bu kötü. Yeni kurula cak partiler için her dâim y dekte adam tutmalıyız.

— Arzuhalci Hüseyin Efend partisiz. O kursun...

İsmail Ağa:

— Biz, dedi, bu demokrasiy iyi bir hizmet etmek istiyorsa içimizden bir kaçımız partile rinden istifa etmelidir. O za man iş başına geldiler mi, gi diyemezler. Biz sizin için par timizden çıktık, deriz, ne desek yaptırırız.

Hamza Efendi:

— Çok doğru, dedi, her partiden üçer beşer istifa edelim. Zabıt kâtibi Muhsin Efendi'ye de söyleyin. İstanbulun bütün gazetelerine, «partiler çözülüyor, istifalar başladı. Herkes K. L. . ye girdi.» diyerekten mektuplar yazsın.

İsmail Ağa:

— Gozel, dedi, kimler istifa edecek?

— Ismıyl Ağa heç hak geçmesin, yazı tura atarız...

Partilerden listeler geldi. Yazı tura atarak kimlerin istifa edecekleri kararlaştırıldı. İktidar Partisi İlçe Başkanı da istifa edecekler arasındaydı.

C. Kasabasında K. L. Partisi de kurulmuştu.

SOVYET RUSYA BİR ÇOK ARAP MİLLETLERİNE PARA YARDIMI TEKLİF ETTİ.. (Gazeteler)

SİYASİ SAPIK!..

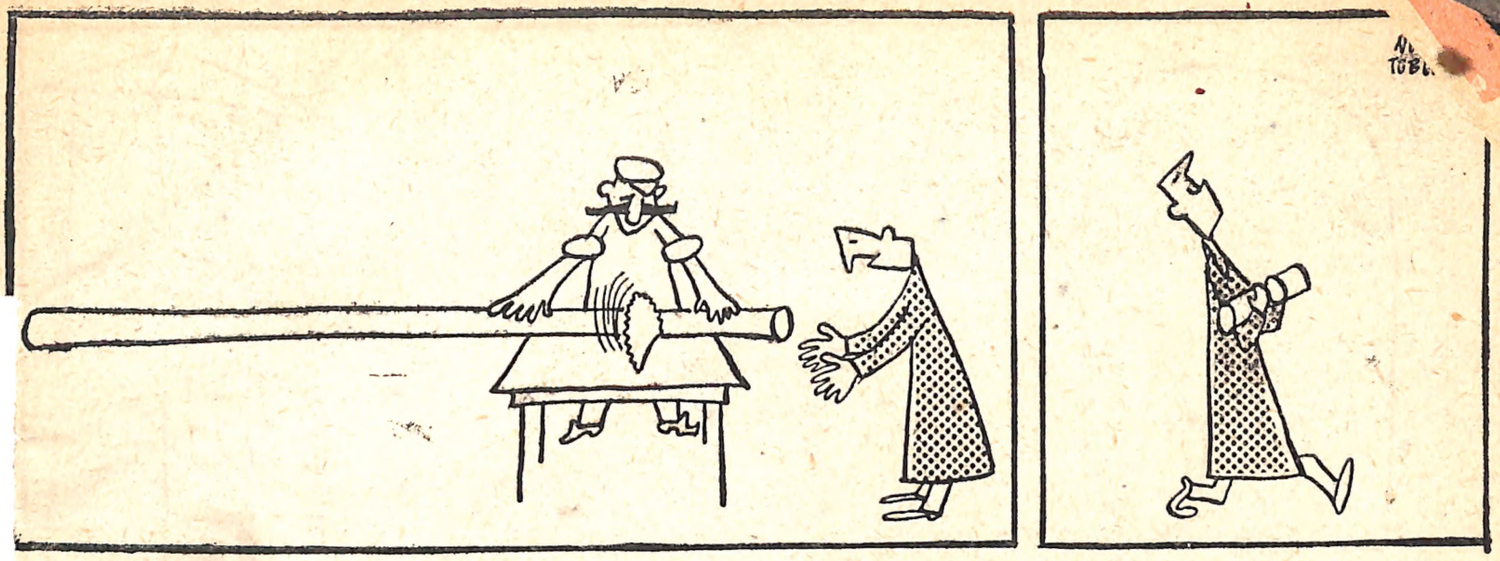

TAKSİTLE ODUN SATILACAK!.. (Gazeteler)

DOKTORUNUZ DİYORKİ

Nasıl zayıflamalı?

1 — İnce, sıska bir sevgiliye sahip olmak gönülden âşık olmalı ve ona denk olmaya çalışmalı,

2 — Bu vatandaş yine zayıflamazsa, sabah ve akşamları otobüse, tramvaya binerek, ağır vücut hareketleri yapmasını tavsiye ederiz. Bir ay bu işkenceye devam edenlerin iğne ipliğe dönecekleri muhakkaktır.

3 — Ağır beden hareketlerine rağmen hâlâ zayıflamıyanlar olursa, bu dayanıklı vatandaşların haftada bir gün - fazlası çok tehlikelidir - mağaza vitrinlerinde, Milli Korunma Kanunundan sonra ucuzlayan malları seyretmelerini sağlık veririz.

4 — Yine de zayıflamıyanlar olursa, böylelerinin kuyruğa girerek sıra beklemeleri lâzımdır. Kendilerine sıra gelene kadar bekliyemekten iğne ipliğe döneceklerine hiç şüphe yoktur.

5 — Stirp-tiz modası çıktığındanberi sokaklarda japone kollu, plâjlarda bikini ve lasteks mayolu güzellerin şişman erkeklerin göbeklerini eritme tesiri azalmıştır. Bu sebeple, saydığımız usullerle de zayıflamıyanlar olursa, bunların derhal evlenmeleri lâzımdır. Bulaşık, yemek, çamaşır gibi ev işleri görmekten çiroza döneceklerine garanti veririz.

6 — Karınız da sizi zayıflatamamışsa, kaynananızı evinize bir hafta için davet ediniz. Bir haftadan fazlası için ölüm tehlikesi vardır.

7 — Eğer kaynananız da sizi zayıflatamamışsa, size son çare olarak röntgenciliğe başlamanızı tavsiye ederiz. Bunun da en iyi yolu bir plâj kabinesinde budak deliği kiralamaktır. En vurdum duymazların bile saatte bir kilo kaybederek mum gibi eridikleri tecrübe ile sabittir. Onun için eriye eriye büsbütün yok olmadan, budak deliğini, kuyrukta sizden sonra sıra bekleyen vatandaşa terk ediniz.

☆

Nasıl şişmanlamalı?

1 — Eskiler «essükût-u hayrün mineddırdır» demişlerdir. Siz de böyle yapın. Çenenizi tutar, dilinizi kısarsanız, kısa zamanda kilo alırsınız.

2 — Dilinizi tutmakla şişmanlıyorsanız, o zaman gözünüzü kapayın ve kulaklarınızı tıkayın! Şişmanlamanın esası saadettir.. Mesut olmak için de görmemek, duymamak, ukalâlık etmemek lâzımdır.

3 — Hovarda arkadaşlarla sıkı münasebet kurmak her çeşit ziyafetleri kaçırmamak lâzımdır. Şişmanlamanın en ucuz yolu budur. Eğer çok fazla şişmanlamaktan korkmuyorsanız, o zaman bir «kart» temin etmeğe çalışmalısınız.

4 — Damatlık da şişmanlamanın yollarından biridir. Yalnız buna çok dikkat etmelidir, Çünkü damat olup şişmanlıyacağım derken zayıflamak ihtimali de vardır. Damat olunacak yeri iyi ve dikkatle seçmelidir.

5 — Bunlar da sizi şişmanlatmıyorsa, ruhen bir sıkıntınız var, demektir. O zaman katiyen eviniz de radyo çalmayın ve komşulardan gelen radyo seslerini dinlemek için, pencerelerinizi kapayın.

6 — Bütün bunlardan sonra hâlâ şişmanlamamakta keçi gibi inat ediyorsanız, çok sinirlisiniz, neşeye, eğlenceye ihtiyacınız var demektir. Gülüp eğlenmelisiniz. Bunun için de hiç bir siyasî nutku, hele Bölükbaşı'nın konuşmalarını katiyen kaçırmayın!..

7 — Hâlâ şişmanlamıyorsanız, size son bir tavsiyemiz kalır. Son zamanlarda muvafık olanı ile muhalif olanın hiç bir farkı kalmayan gazeteleri asla okumayın, pardon, yani seyretmeyin. Gazetelerdeki, Gina'ların, Marilyn'lerin, Sophia'ların resimlerine bakarsanız hiç bir zaman şişmanlıyamazsınız.

8 — Bütün bu öğütlerimizin yerine getirdiğiniz halde şişmanlamadınızsa, sizde şişmanlamaya kabiliyet olmadığı anlaşılır. Artık size pompa ile hava verilse, siz yine şişmanlıyamazsınız.

☆

SAHİN?

Avukat Ekrem Onur, Rasim Cenani ile müştereken, yani ayni arabayla Stokholm'deki bilmem ne kongresine gidecek lerdi. Ekremlerde otururlarken içeri, avukatın eşi girdi. Girerken de bir vazoyu devirdi, bir sigara iskemlesine çarptı ve iki kristal tabağı yere düşürdü. Bunun üzerine Rasim Cenani'nin sesi yavaşça duyuldu:

— Kuzum Ekrem, seyahatte arabayı karın kullanmıyacak ,değil mi?

☆

HA?

Şişman kadın, hiddetle mağazaya girdi. Tezgâhtara:

— Sizden plâstik bir oklava almıştım. Söyleyin bana, meşe kadar sağlam ve sert mi, değil mi bakalım?

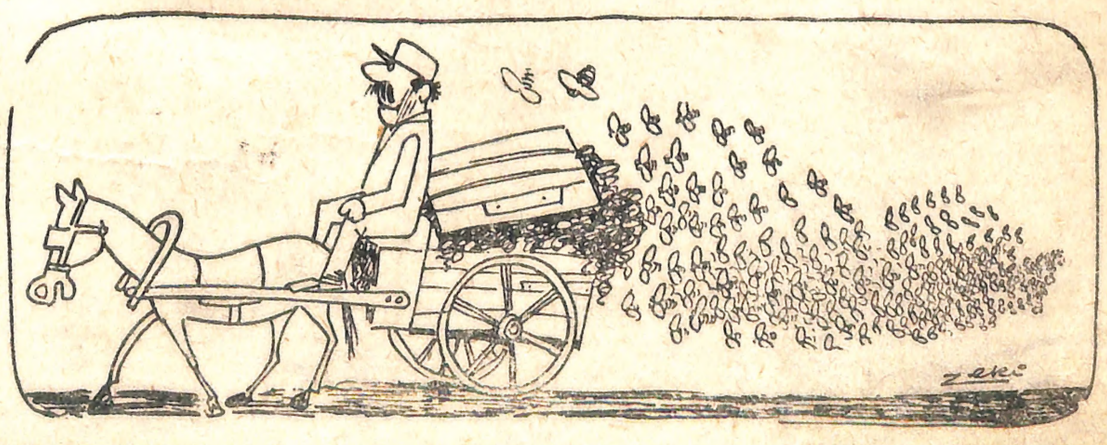

TEMİZLİK ARABASI!..

Ankarada Televizyon gösterisi fiyasko verdi!..

Bir Harika Çocuk
NELER ANLATIYOR?

11 YAŞINDA YANKESİCİ BİR KIZ YAKALANDI

Fatihte Keçeciler caddesinde oturan Habibe adında bir kadın, Kapalıçarşıda dolaşırken 11 yaşında Aynur Özbut adında küçük bir yankesici kız çantasındaki paraları çalmak istemiştir. Durumu civardan görenler küçük yankesici kızı yakalıyarak polise teslim etmişlerdir.

(Gazetelerden)

— Piyano mu çalarsın, keman mı?

On bir yaşındaki hârika çocuk gözlerini kapayan kirli saçlarını arkaya attı:

— İkisini de çalarım, dedi, bulursam hiç bırakır mıyım? Ama radyo çalmağı tercih ederim. Satması daha kolay oluyor.

— Zenaate ne zaman başladın?

— Hatırlamıyorum. Annemin karnındayken, doğmadan... Daha küçücükken düdük şekeri çalarmışım.

— Kimlerden ders aldın?

— Hayattan...

— Sendeki istidadı ilk keşfeden kim oldu?

— Bir tramvay yolcusu. Elimi cebine atmıştım. Âferin küçük, diyerek elimi tuttu. Beni tebrik etti. Meğer o da bizim işten yaparmış. Bütün tramvay yolcularının ceplerini karıştırdı. Kimsede iki buçuk liradan fazla para çıkmadı. Bana, aman sağda solda sakın kimsenin cebinde çalınacak para çıkmadı deme, başın belâya girer, dedi.

— Meslek hayatınızda unutamıyacağınız hâtıra nedir?

Kirli saçlarını kaşıdı. Gözleri bir ân cebime daldı. Sonra:

— Siyasî bir hâtıram var, onu hiç unutamam, dedi. Üç arkadaş Anadolu'ya turneye çıkmıştık. Muhalefet partilerinden birinin mitingi var dediler. Miting meydanında yerlerimizi aldık. Muhalefet partisinin lideri kürsüye çıktı. Konuştukça konuştu. O konuşurken dinleyenler kendinden geçiyordu. Biz başladık işlemeğe. Herkes öyle dalmış, öyle coşmuş ki, değil cebinden parasını almak, ayağından pantalonunu, donunu çıkarsan, hattâ papucunu çözüp alsan yine farkında olmayacak. Ameliyat için bayıltmağa filân lüzum yok. Doktorlar kimi ameliyat edeceklerse, getirsinler mitinge, ondan sonra istedikleri gibi kesip biçsinler. Halk, nutuk çeken adamla beraber, yaşasın demokrasi, yaşasın hürriyet diye bağırıyor, dünyayı gözü görmüyordu. Biz de bu fırsattan istifade ederek boş durmadık. Arkadaşlardan biri şu adamın naylon gömleği hoşuma gitti, alacağım, dedi, gömleğini çıkarıp aldı. Öbürü de pantalonunu aldı. Ayakkapları da benim hoşuma gitti. Onları da ben aldım. Adam don gömlek hâlâ alkışlıyor, yaşasın diye bar bar bağırıyordu.

Ayağından donunu da alacaktım, müstehçen olur diye acıdım, almadım. Miting dağıldıktan sonra adam: «Allah Allah, demek heyecandan, evden böylece çıkıvermişim!» diyordu. Muhalefet partisinin kâtibi, soyduğumuz adamı göstererek: «Bakın, vatandaşlar işte bu hâle geldi!..» derken biz de nutuk veren adamın bavulunu aşırmıştık. Bu hâtıramı hiç unutamam.

— İstikbâl için neler düşünüyorsun?

— 6660 sayılı kanunun 1. ci maddesine göre fevkalâde istidat gösteren çocukları yetiştirmek için hükûmet para veriyor, hoca tutuyor, Avrupaya gönderiyor. Ben de işte buna güvendiğim için istikbâlim parlak, dedi.

— İyi ama küçük, imtihan ediyorlar. Sen imtihanda ne yaparsın?

— Ne yapacağım, sana şimdi ne yaptımsa, beni imtihan edenlere de aynı şeyi yaparım.

Elimi sağ cebime attım, cüzdanım yoktu, sol cebime attım, dolma kalemim yok.

— Nerene bakıyorsun? Dedi.

— Ceketime, dedim.

— Hani ceketin?

Evet, ceketim de yoktu. Hârika çocuğu tebrik ettim:

— Senin istikbâlin çok parlak yavrum, dedim.

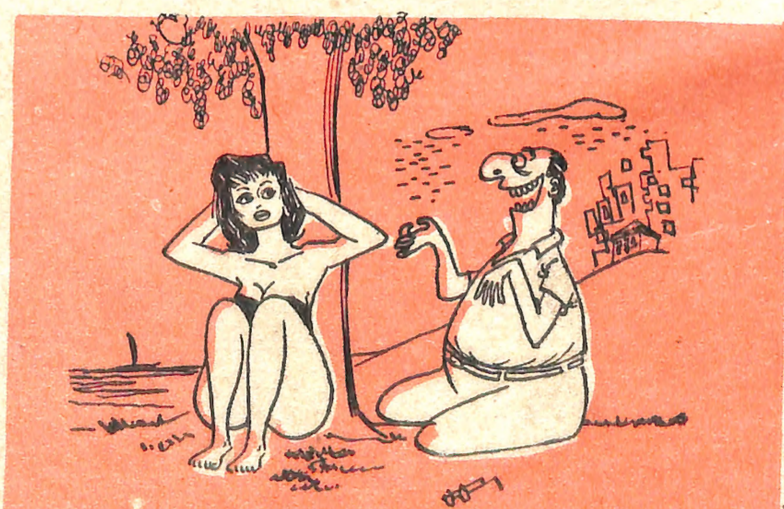

— ... Ve enayi adam yanındaki kızın bakışlarından bir şey anlamayıp bütün gezinti müddetince ona hikâye anlatıp durmuş....

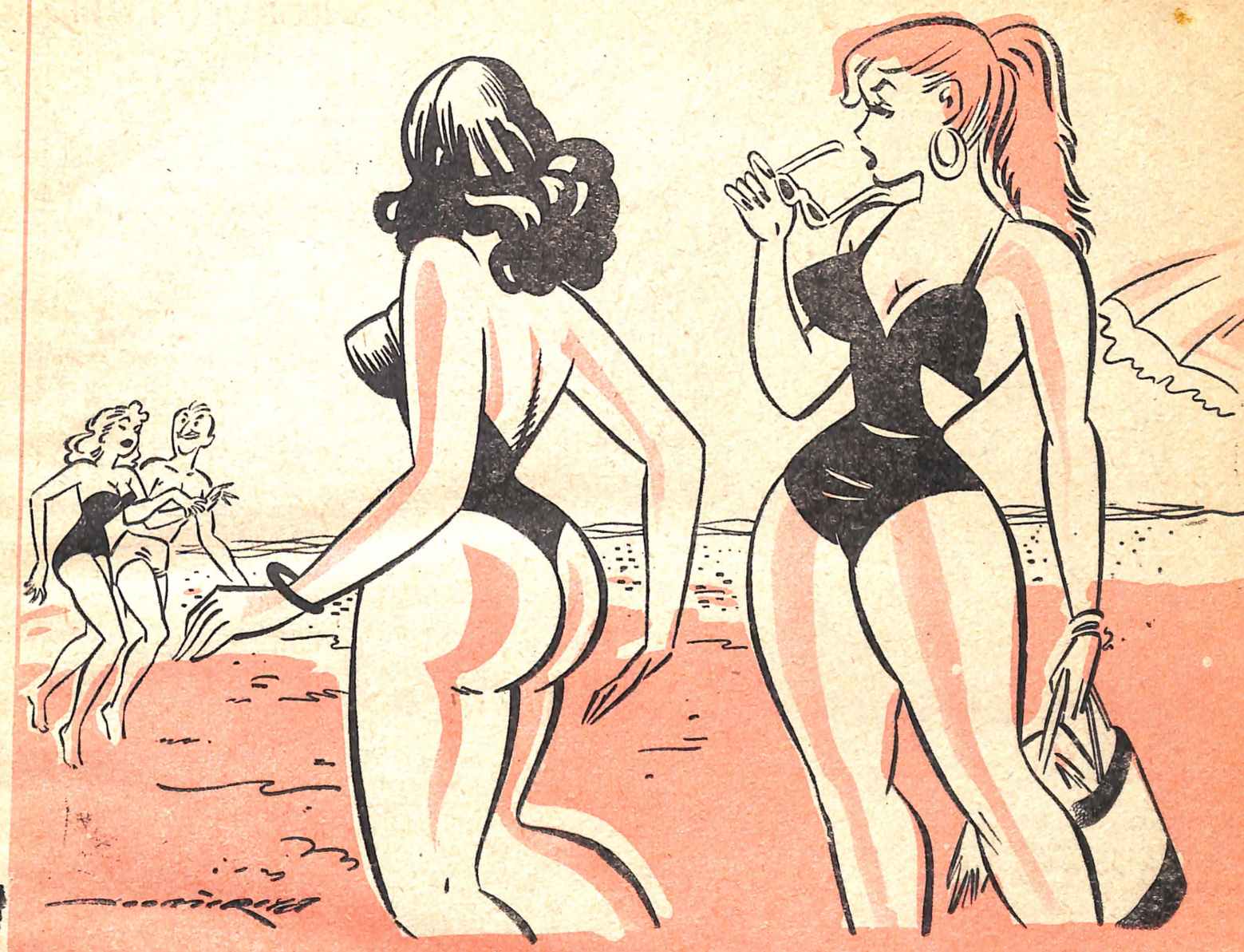

— Ooo, Leylâya bak, hâlâ geçen seneki kocasiyle!..

Vallahi Verdirmem!

BİR DE «Borazan» adında mizah dergisi çıkarmış olan, fıkraları, nükteleriyle çok meşhur merhum Borazan Tevfik Aktör Raşit Rıza ile, Kapalıçarşı'daki Mıgır'ın lokantasına gelirler. Mıgır'ın lokantası o zaman İstanbul'un en iyi, en gözde lokantalarından biri. Zamanın bütün tanınmış sanatçıları, önce gelenleri hep oraya gidiyorlar.

Mıgır'ın yemekleri kadar tatlı konuşması, esprileri, hazır cevaplığı da meşhur. Bütün müşterileriyle ahbap, dost... Mıgır'ın lokantasında yemek değil cünbüş... Bütün müşteriler ille Mıgır'a takılacaklar, onun bam teline basacaklar. Ama Mıgır hiç bir sözün altında kalmıyor, hem onlara yemek, hem de lâf yetiştiriyor.

Borazan Tevfik ile Raşit Rıza'nın gelişleri, lokantada müşterilerin bulunmadığı zamana rastladığı için, Mıgır bunun mânasını hemen anlamıştır. Eğer ceplerinde para olsa onlar da herkes gibi zamanında gelir, yemeklerini yerlerdi. Ama onlar öyle cakalı cakalı içeri girerler ki gören milyoner sanır.

Masaya otururlar. Servis yapan garsona bağırırlar:

— Değiştir bu örtüyü! Bu ne pis örtü?

Oysa masa örtüsü sakız gibi beyaz, kolalıdır. Mıgır yutkunur, sesini çıkarmaz. Kendi kendine dur bakalım, bunda bir iş var, der.

Garson da genç, güzel bir kızdır. Masa örtüsünü değiştirir. Bu sefer servis takımlarını beğenmezler.

— Bunlar ne biçim çatal bıçak?... Gümüş takımlarınız yok mu? Ustanın kullandığı takımları getir!...

Mıgır artık dayanamaz, tezgâhın üstünden seslenir:

— Heee, Beyzadelerim, babanızın takımları da gümüşten idi...

Lokantanın karşısında bir kuru çeşme vardır. Mıgır'ın ihtiyarlığını imâ için, güzel garson kızın yanağını okşayarak:

— Kızım, bu kuru çeşmenin yanında canın sıkılmıyor mu?

Mıgır cevabı yapıştırır:

— Kuruçeşme deyi adamı yola çıkarır isem, kendini Akıntıburnuna gitmişim sanırsın. Ağnadın?

İki yağlı müşteri listeyi dudak bükerek okurlar. Sanki tenezzülen buraya gelmişler gibi, en pahalı yemeklerden söylerler. Beş altışar tabak yemek yerler. Üstüne de:

— Birer kaymaklı kadayıf getir! derler.

Onu da yedikten sonra, hesabı görürken ödemek üzere Mıgır'a birer paket cıgara aldırtırlar. Birer kahve söylerler. Cıgaralar tellenmiş, kahveler içilirken, Borazan Tevfik, cüzdanını çıkarmak için elini cebine atar atmaz, Raşit Rıza onun eline yapışır:

— Yoo... Vallahi verdirmem,

Bu sefer Raşit Rıza elini cebine atınca, Borazan Tevfik onun kolunu tutar:

— Yooo... katiyen, namussuzum verdirmem, şerefsizim verdirmem.

Mıgır tezgâhın arkasından onların mücadelesini seyrediyor.

— İmkânı yok olmaz, eğer verdirirsem insan değilim.

— Eğer ben de sana verdirirsem namussuzum.

Mıgır dayanamaz:

— Heee, ağnadım, ağnadım, der, şimdik iş ağnaşıldı. İkiniz de birbirinize yemin ettirmiş iseniz, artık ikiniz de parayı veremezsiniz. Ulan köftoorlar, sizin numaranız gelişinizden belliydi. Bir numara edeceğinizi çakmadım sanoorsunuz!...

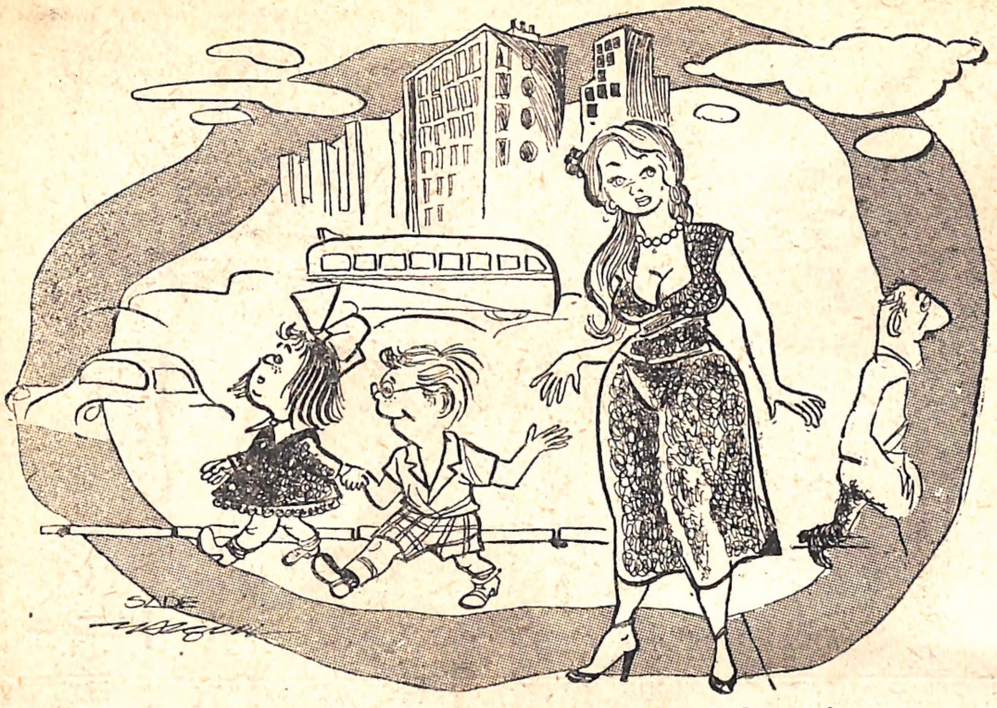

— Üzülme Aylâ, ben zaten sarışınlardan hoşlanmam!..

KOKULU RUJ!

Kadın süs eşyası yapan fabrikalar satışlarını artırmak için bir yol bulmuşlar. Kokulu ruj yapıyorlarmış. Kokulu rujlar pek tutmuş. Şimdi kadınlar çilek kokulu, kayısı kokulu, portakal kokulu, limon kokulu rujlar sürüyorlarmış. Eh artık, erkekler kadınlara «Ye beni, yerim seni!...» diye lâf atmakta yerden göğe kadar haklı. Kadınlar ağız sulandıran birer meyva hâline geldikçe, erkekler, hele ağzının tadını bilenler buna nasıl dayansın!... Bundan sonra kadınların dudakları kiraz gibi, vişne gibi, çilek gibi koparılır, yenirse suç erkeklerin değil. Rengi bir yandan, kokusu bir yandan, tadı bir yandan, buna can mı dayanır? Yalnız hanımlardan bir ricamız var. Herkes kendine yakışan meyvayı seçsin. Muşmulayı bize çilek diye yuttturmağa kalkmasınlar.

Unutamadıkları Hatıralar

Bir gazete, tanınmış adamlara unutamadıkları hâtıralarını soruyor ve aldığı cevapları yayınlıyor. Akbaba'da bu gazeteyi örnek alarak böyle bir anket yapmıştır. Ankete verilen cevaplar şunlardır:

●

Halil Lûtfi Dördüncü:

BUNDAN tam kırk dört sene evvelki. Hem Darülfununda talebeydim, hem de gazetelerde muhabirdim. Meclis-i Mebusan'a gider, oradan gazeteye haber getirirdim. Bugünkü gibi hatırımdadır. 12 Mart cuma günü sabahı saat dokuzu beş geçiyordu. Bakın o acı hâtırayı hatırladıkça hâlâ tüylerim diken diken oluyor. Ayasofya'dan Sultanahmet'e dönerken yolda bir kese buldum. İçinden altmış kuruş çıktı. Paraları saydıktan sonra tekrar keseye koyarken bir kuruşu yere düşmesin mi? Aradım aradım bulamadım. Hayatımda hiç bu kadar üzüldüğümü bilmiyorum. Bu acı hâtıramı neşrederseniz sizden bir ricam var. Araya şunu da yazıverin. Bulan olmuşsa, yahut olursa, adresime getirdiği takdirde memnun edilecektir.

Hüseyin Cahit Yalçın :

Hayatımda en büyük heyecanı doğduğum gün duymuştum. O günün hâtırasını bir türlü unutamıyorum.

Yahya Kemal Beyatlı :

Kaç sene oluyor, hatırlamıyorum. Bir gün ziyafetteydim. Yemekler o kadar güzeldi ki yedikçe yedim, yedikçe yedim. Boğuluyormuşum. Kendimi kaybetmişim. Doktorlar zorla kurtardılar. Hayatımda o ziyafeti kadar beni mes'ud eden başka hiç bir şey olmadı. Yemekten boğulurken duyduğum saadeti hiç unutamadım. O mes'ud dakikaları bir şiirimde terennüm edeceğim.

Bedia Muvahhit :

Benim yaşımda bir kadının ne hâtırası olabilir ki... Mutlaka bir hâtıra istiyorsanız, söyliyeyim. Bundan on üç, on dört sene kadar önce, on beş, on altı yaşımda var yoktum, daha cumhuriyet ilân edilmemişti, ilk sahneye çıktığım zamanki heyecanımı hiç unutamam. Aradan on dört sene geçtiği hâlde hâlâ hatırladıkça kalbim çarpar.

Bedii Faik :

Hayatımda unutulmıyacak pek çok heyecanlı hâdiseler yaşadım. Fakat bunun en heyecanlısı üç gün hapishaneye girişimdir. O kadar heyecan duydum ki, bu üç gün bana üç yıl gibi geldi ve üç günlük hâtıramı üç ay neşrettim, yine de hepsini yazamadım. Daha ileriki senelerde, Burhan Felek Ağabeyim nasıl fıkralarında Bekirağa Bölüğüne girip çıktığını anlatırsa, ben de bu memlekete demokrasiyi getirmek için zindanlarda üç gün nasıl çürüdüğümü anlatıp, benden beş altı ay küçük memleket gençlerine hâtıralarımı yazacağım.

Şükran Özer :

Benim en unutamadığım, hiç aklımdan çıkmayan şey... (Burası tarafımızdan sansür edilmiştir)... Âââh, âh!... O dakikaları unutmak mümkün mü? Hattâ... (Burası tarafımızdan sansür edilmiştir)... Ooooh, oh!.. Aman Yarabbi!... Hatırladıkça şimdi yeniden (tarafımızdan sansür edilmiştir)..... miş gibi oluyorum. Âh... âââââh!...

Kasım Gülek :

Bir genç kızdan evlenme mektubu almıştım. Mektupla beraber dört tane de resmini göndermişti. Kız fevkalâde güzeldi. Tam yirmi yaşındaydı. Benim gibi dokuz dil biliyordu. Üstelik babasından milyonlar kal-

ÇOOK MÜHİM BİR HABER!

BAYAN FERDANE VIRVIR'IN AİLE SAADETİNİ BOZAN HAREKETLERİNDEN DOLAYI KOCASINA AÇTIĞI SORU

Ankara, 2 (Hususi muhabirimizden televizyonla) — Şehrimizin maruf simalarından bayan Ferdane Vırvır'ın, bir kaç zamandır mesut aile yuvasından ayrı yaşayan kocasını davet ederek yaptıkları söylenilen görüşmeler, bugün aile meclisine intikal etmiş bulunmaktadır.

Bayan Ferdana Vırvır, kocasından şu sualleri sormakta ve bunların kocası tarafından cevaplandırılmasını istemektedirler:

1 — Vırvır ailesinin hususi ve mahrem hayatları ve bu arada Bn. Ferdane Vırvır'ın kocasına ait jilet makinesini kullandığı, bu yüzden karı kocanın aralarının açıldığı söylenmektedir. Bay Vırvır'ın karısına ait aile esrarını hiç bir yalan katmadan başkalarına söylediği doğru mudur?

2 — Doğru ise, karısından böyle bir emir almış mıdır,

3 — Aldı ise ne zaman almıştır. Almadı ise ne zaman almamıştır.

4 — Almadıysa, bay Vırvır'ın bu hareketi mesut aile yuvasının yıkılmasına sebep olmaz mı?

5 — Sebep olursa neden olur, olmazsa neden olmaz? Nasıl olmaz, niçin olmaz, neye olmaz?

6 — Bunları ayrı ayrı izah ederek, mesut aile yuvasına dönüp dönmemek hakkındaki mütaleanızı bildirir misiniz?

7 — Yoksa ben bildireyim mi?

RAMİZ

— Bekârken yalnız kalmamak için hep kahveye gelirdim..
— Şimdi?..
— Şimdi de yalnız kalmak için geliyorum!..

Ramiz'in sanat şahsiyetini tanıtmak için çeşitli eserlerinden verdiğimiz örnekleri bu hafta bitirdik. Ona ait bahsi kaparken, bir kaç söz daha söylemeği vazife biliyoruz.

Kıymetli sanatkârımız, daha 1923 yılında neşre başladığımız Akbaba'nın ilk sayısından itibaren çalışma ailemiz arasına girmişti. Çok gençti ve diyebiliriz ki, her sayıda sanatı ve şöhreti bir adım daha ileri gitti.

Ramiz'in vasıflarını yakından biliriz: Eserleri üstünde tam ve yorulmak bilmez bir titizlikle çalışırdı. Çizdiği karikatüre hayal ettiği olgunluğu vermeden ne kalemi elinden bıraktı, ne lâstiği!

Ramizin zayıf tarafı, çizgisi değil, nüktesi idi. Hâdiselere, bir kültürün irtifaından bakmaz, daha çok, kelime oyununu nükte sanırdı.

Bununla beraber, o, karikatür tarihimizde çığır açmış bir üstaddır. Genç yaşta ölümünü büyük bir kayıp sayar, hâtırasını kalemimiz kan ağlayarak anarız.

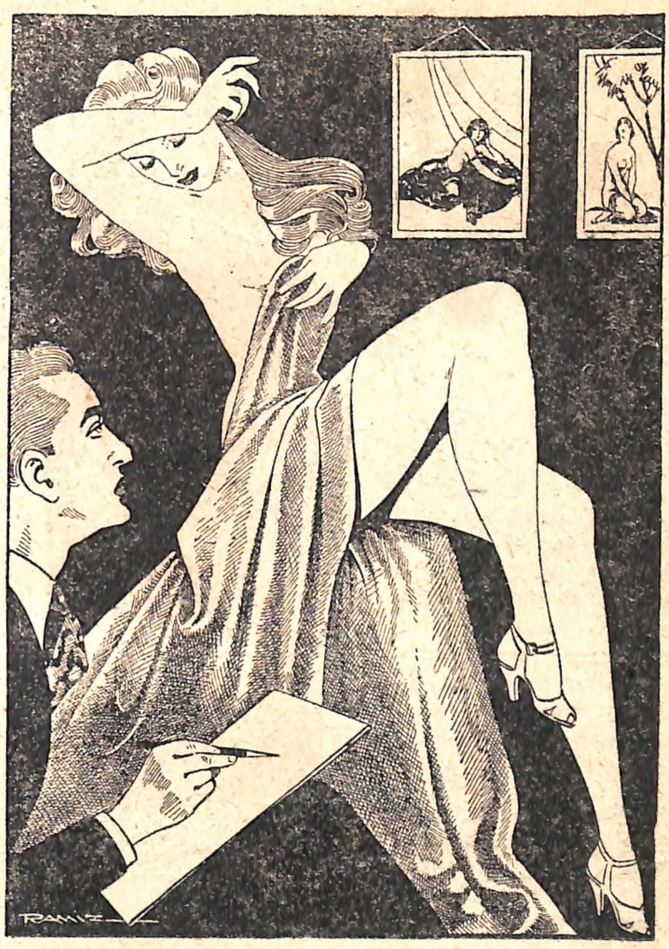

Kız — Ben ne modeliyim?..
Ressam — Utanmanıza bakılırsa, 1920 modeli!..

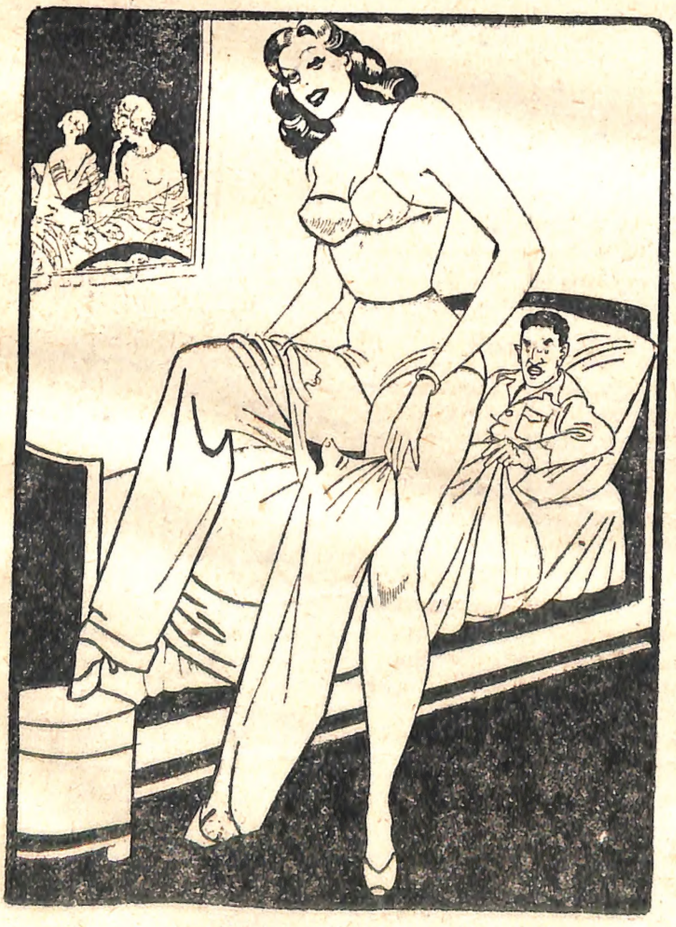

SAYFİYEDE YENİ KİBARLAR:

— Karıcığım, haydi çabuk tur'unu yap da gel, pantalonu giyip vapura yetişeceğim!..

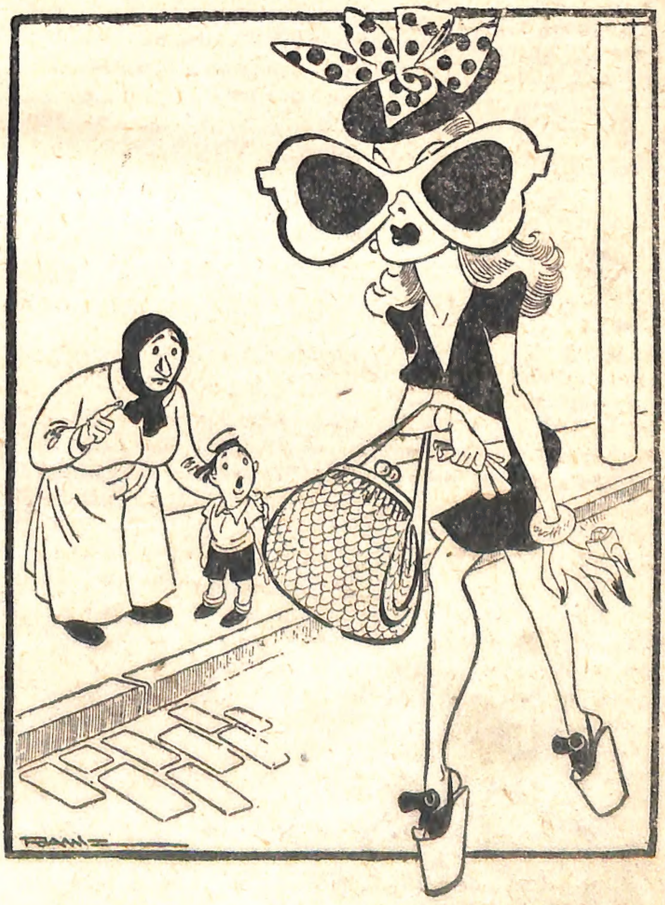

BU SENENİN KORKUNÇ TİPLERİ:

Anne — Bak, yaramazlık edersen seni şu ummacıya vereceğim!..

Yaz Yağmuru

HİKÂYE :

HAVALAR da o kadar sıcak, boğucu ki, sormayın. İnsanın denize girse fokur fokur kaynıyası geliyor da korkuyor. Bu ruh hali içinde Beyazıd'a doğru yürürken bir anda gök kararıp şimşekler çakarak şakır şakır bir yağmur boşanmasın mı? Hemen bir çatı altına sineyim dedim ama, ilâmaşallah şimdiki yapılarda çatı hak getire... Zaten hepsi hakkuran kafesi gibi entipüften şeyler... Benim gibi ıslanmakla ıslanmamak arasında tereddüt eden Celâl'i görünce koluna girip bir dükkâna soktum.

— Merhaba yahu... Ne vakittir görüşemediydik...

— Sahi öyle, hele sen alışverişini yap, rahat rahat görüşürüz...

— Ben alışveriş edecek değilim. Yağmurdan kurtulmak için başka çare bulamadım. Dükkâna dalarken de seni gördüm...

Celâl memnun görünmüyordu. Bereket sağanak geçti de çıktık.

— E, ne var ne yok?

— Hiç işte, dedi. Havalar malûm...

— Çok şükür, biraz boşandı da serinledik...

— Serinledik mi? Bırak Allahaseversen... Nefret ediyorum bu yaz yağmurlarından...

— Neye yahu?

— Bilmiyor musun yoksa? Karımdan böyle bir yağmur yüzünden ayrıldım ben!

Zavallının dertlerini depreştirmiştim demek. Ama benim eseflenmeme vakit kalmadan o otomatik bir şekilde anlattı:

— Biliyorsun, kendimden on yaş genç bir kadınla evlenmiştim. Vallahi, âşık oldum denilemezdi ama, karımı pek severdim. Ne kadar kıskanç olduğumu da bilirsin elbet!

— Bilmez miyim? O kadar ısrar ettiğimiz halde karını tanımak şerefine erememiştik bir türlü...

— Şakayı bırak Allahaseversen... Vakit oldu mu ki? Evlendikten beş ay sonra ayrıldık. Ben ne bilirim karımın benden önce birisiyle seviştiğini? Değil mi ama?

— Öyle tabii, ne bileceksin!..

— Ahlâkından şüphe etseydim elbette evlenmezdim...

— Elbette evlenmezdin.

— Ama evlendim. Birbirimize pek bağlı görünüyorduk. Ben işim icabı, her akşam geç dönerdim eve... Ben geldiğim zaman da karımı muhakkak evde bulurdum. O gündüz alışverişe çıkardı ama, ben döneceğim zaman her işini bitirmiş olurdu. Geçen yazdı. Böyle yine gayet sıcak, boğucu bir gündü. Akşamı dar ettim. Fakat ortalık kararmadan eve döneyim dedim. İçimde berbat bir sıkıntı vardı. O zamanlar Soğanağa'da oturuduk. Bizim sokak da gayet uzundur. Bir başından girdin mi, bizim eve kadar en az iki yüz metre yürümek lâzım... Neyse, hava o kadar sıcaktı ki, ter göm leğimin üstüne çıkmıştı. Lâkin sokakta ceketimi çıkarıp koluma almak işime gelmiyordu. E, ne de olsa ciddî tanınmış adamlarız, değil mi ya?

— Öyleyiz tabii...

— Beyazıd'a gelirken birdenbire hava karardı. Ama ben içimden düşünüp durduğum için, Allahallah, diyordum kendi kendime, bu akşam gûya erken çıktım işten. Yine de akşam oldu, geç kalıyorum... Meğer, bulutlar birdenbire alçalmış. Beyazıd'ı geçip de bizim sokağa saparken bir yağmur, bir sağanak boşansın? Gece oldu zannettim. O kadar gözgözü görmez hale gelmişti. Sokağa girdim ama, adım atarsam sırılsıklam kesileceğim. Etrafıma bakındım. Bunu da söz temsili söylüyorum. Çünkü iki adım ilerisini görmek imkânsız. Sağdaki saçağa sığınayım derken aralık bir kapı buldum. Karanlıkta içeri süzülüverdim. Zaten içerisi de zindan gibiydi. Bir an, şimdi ev sahibiyle karşılaşsam durumumu nasıl izah ederim diye düşünürken bir fısıltı ve bir öpüşme.. Ama âdeta iniltiyle karışık bir öpüşme... Hiç birşey görmediğim halde nefes alıp verişlerden, âşıkların karanlıktan, daha doğrusu kurtlar gibi dumanlı havadan istifade etmek istediklerini anladım. Heyecanları arasında içeri benim süzüldüğümü farketmemiş olacaklardı. Vaziyet gayet garipti. Dışarıda gök gürlüyor, seller akıyor, ortalığı tufan götürüyordu. İçerisi zindan gibi karanlıktı, demin dedim ya... Ben öyle kapıya yapışmış, kımıldıyamıyordum orada olduğumu anlamasınlar diye... İçeride ise âşıklar, bir şairin dediği gibi «can verip can almada» devam ediyorlardı. Veda sahnesi epey uzun sürdü. Nihayet bir ses:

— Hava çok fena, biraz daha kal...

— İmkân yok hayatım. Bizim koca öküz nerdeyse ağıla döner..

İşte bu koca öküz bendim azizim. Şimşek çakınca, karımı tanıyıverdim. Anladın mı şimdi yaz yağmurundan niçin nefret ettiğimi?

— *Hikâyeci* —

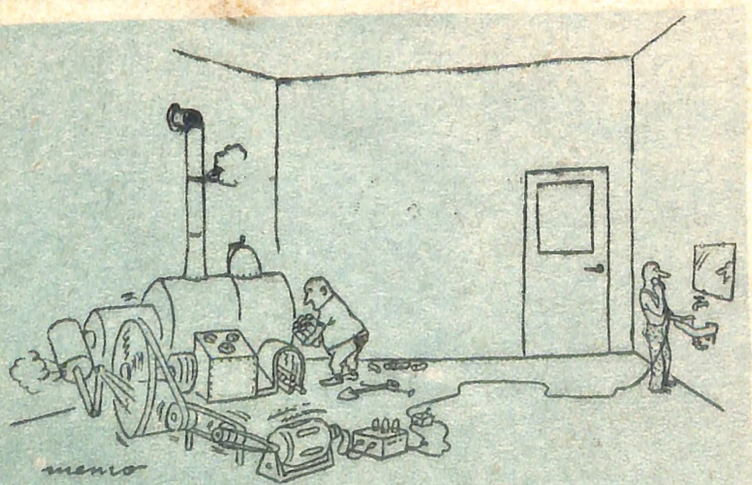

MAKİNE MÜTEHASSISI TRAŞ OLUYOR!..

Bir İtalyan papazı Çenberlitaş üstünde üç sene çile doldurmak istiyor!.. (Gazeteler)

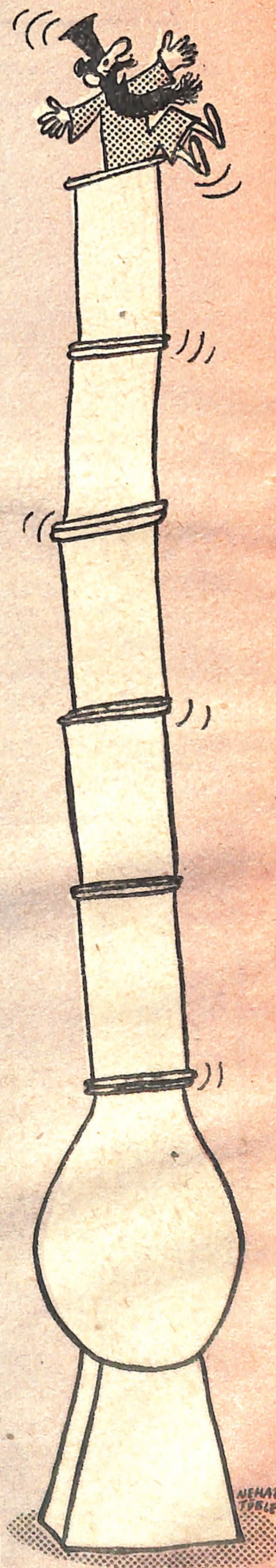

— Ben üç sene dayanacağım, galiba altımdaki dayanmayacak!..

MİLLETLERİN GÜLDÜKLERİ

İSKOÇ HİKÂYESİ :

Mac İntosh Paris'teydi. Bir otelde kaldı. Son derece tutumlu bir insan olan otel sahibi, müşterilerinden birine onu gösterdi:

— İşte hakiki bir İskoçyalı...

— Nerden anladınız? Diye sordu müşteri.

— Masraf olmasın diye yemek bile yemiyor!

FRANSIZ FIKRASI :

Meme Lesueur, seslendi:

— Lise, Lise, bak Duchamps karısiyle adamakıllı kavga etti ve çıkıp gitti. Bu defa muhakkak ayrılacaklar...

— Nerden biliyorsun anne?

— Baksana... Mme Duchaps kocasının pijamalarını da pencereden attı!.

AMERİKAN FIKRASI :

Küçük Jackie babasiyle mutfakta kapkacak yıkıyordu. Hasry:

— Ah şu evlilik... diye içini çekti. Jakkie:

— Sevin be baba, dedi, unutma, bir kaç kadınla evli erkekler memleketinde değilsin!

İSKANDİNAV FIKRASI :

Gustaf Gustafson cenup memleketlerine seyahatinden dönüşte bir papağan getirmişti. Ziyaretine gelen Hendrijke:

— Ne o? Papağan nerde? diye sordu.

— Sattım.

— Neden?

— Evde ne konuşulsa öğreniyordu. Geçen gün Olaf'lar geldi. Biz kapıyı açarken o avaz avaz bağırdı: A, yine traşçılar geldi! diye. Ben de sattım.

— Sus yalancı, düzenbaz!. Hani hastaydın? Hani yorgundun, hani hemen yatıp uyuyacaktın!

— Misafiriniz sabırsızlanıyor madam, daha fazla idare edemiyeceğim!..

— Amerikan —

FRANSIZ FIKRASI :

Müşteri hiddetle, mağazanın kadınlara mahsus elbise prova edilen odasının kapısını açıverdi ve karısını tezgâhtarla yakaladı:

— Anladım, dedi, niçin şimdi bu elbiseyi ille tenzilâtlı vereceğim diye ısrar etmenizin sebebini!

ALMAN FIKRASI :

Küçük Hans, okuldan döner dönmez babasının karşısına çıktı:

— Hatırlıyor musun baba? dedi. Hani bana bir kere mektepten kovulduğumu anlatmıştın. Hani çok küçükken...

— E, dedi babası, n'olacak?

— Hiç... Bilirsin ya baba, tarih tekerrürden ibarettir!

MEKSİKA FIKRASI :

Meksiko şehrinde, en lüks otellerden birinin 399 numaralı odasının kapısı vuruldu. Don Pedro seslendi:

— Girin!

Oda uşağı girdi. Elinde gümüş bir tepsi, tepside de bir kedi vardı. Nezaketle sordu:

— Odasında fare çıkan müşteri siz miydiniz senyor?

MACAR FIKRASI :

Yanoş, ziyaretine gittiği villadan perişan bir halde çıkarken kapıdaki levhaya baktı. «Köpeğe dikkat!» yazıyordu. Kalemini çıkardı ve ilâve etti: «Ev sahibine de»

ERKEK SABAHAT

★ MİZAHİ ROMAN — 23 ★

— Nereye? diye sordum.

Sırıtırak:

— Başıboş köpekleri adam etme yurduna...

— Sen gittin mi oraya?

— Soruyor musun?.. Hem kaç defa...

Açık kamyon, kapısının üstünde «Sahipsiz yavrucukları kurtarma derneği» yazılı eski bir bina önünde durdu. Bibi içeriye bahçeye aldılar. Bizi seçen kurbağa suratlı kadınla daha iki tane genç kadın vardı. Hepsi de çok iyi, şık giyinmişlerdi. Kurbağa suratlı kadın, hademe ye benzeyen bir adama:

— Aman İsmayil efendi, sakın bu yeni gelenleri eskilerle konuşturma. Onların da ahlâkını bozarlar.

İsmayil efendi, bizi tavuk kışlar gibi bahçenin bir tarafına kovaladı.

— Sıraya girin ulan piçoğlu piçler! diye bağırdı.

Dalga geçen bir çocuğu kulağından tutup havaya kaldırdı:

— Ulan serseri, bok soyu, de di, burası neresi? Vurdum mu, gözünü patlatırım.

Kurbağa suratlı kadın teker teker adımızı soruyordu. Sıra bana geldi:

— Adın ne senin oğlum?

— Sabahattin:

Yüzünü buruşturarak saçlarımı okşadıktan sonra, yanındaki genç kadına:

— Kolonya var mı Betül? dedi.

Betül dediği kadın çantasın da bir küçük esans şişesi çıkardı:

— Şundan sür, içerde yıkarsın, dedi.

Bahçeyi mis gibi bir koku kaplamıştı.

— Annen yok mu senin?

Başımı önüme eğdim:

— Yok,

Bayan Betül:

— Bunlar böyledir, dedi, doğurur doğurur sokağa atarlar. Vicdansız kadınlar!

Kurbağa kadın:

— İsmayil efendi, dedi, gazeteciler geldiler mi?

— Geldiler efendim, içerdeler. Ne zaman yemek yiyeceğiz diye soruyorlar.

— Yemek hazır mı?

— Hazır hanımefendi. Yalnız siz yirmi kişilik demiştiniz, bunlar kırk beş kişi geldiler. Bir tanesinin de ülseri var mış, ben haşlama etle patates püresi isterim diyor.

Üç kadın da içeri gittiler. Açlıktan ayakta duracak halim kalmamıştı. Duvarın dibine çöktüm. İçim geçmiş, açlık tan uyuya kalmışım. Bir gürül tüyle uyandım. Bahçeyi ellerinde fotoğraf makineleriyle gazeteciler doldurmuştu. Kurbağa kadın, gazetecilere bizi göstererek anlatıyordu:

— Derneğimiz kurulalı altı sene oldu. Bu dernek memleketimizin hayırsever münevver kadınları tarafından kurulmuştur. Her sene sahipsiz çocuklar menfaatına tertip ettiğimiz baloların hasılâtı, bir de hayırsever halkımızın yardımla riyle sokaklardan topladığımız sahipsiz çocukları adam etmeğe cemiyete faydalı unsurlar haline getirmeğe çalışıyoruz. Aramızda bulunan kocaları muhalif âzalarımızı da çıkardıktan sonra her sene iki yüz lira yardım da görmekteyiz.

Çiklet çiğniyen bir gazeteci, kurbağa kadına yaklaştı:

— Kaç çocuğunuz var?

— Benim mi?.. Aaaa... O nasıl söz?

Kurbağa kadın utanmıştı. Bayan Betül gazetecinin kulağına:

— Henüz kısmeti çıkmadı efendim, kızoğlan kızdır, dedi. Sonra her nedense ilâve etmeğe lüzum gördü:

— Benim çok kısmetim çıktı ama, hepsini reddettim. Malûm ya, insanın idealindeki tip olmazsa, aile saadeti kurulamaz.

Çiklet çiğniyen gazeteci:

— Yanlış anladınız, dedi. Ben hanımefendinin doğurdukları, yahut doğurmadıkları çocukları sormuyorum. Burada, yurtta kaç çocuğunuz var?

Kurbağa kadının utanması geçmişti. Tekrar anlatmağa başladı:

— On beş çocukla işe başladık. Şimdi maşallah yüzü geçti. Günden güne de artıyor... Tabii değil mi efendim. Memlekette bolluk olunca her şey artar.

Kurbağa kadın:

— Şimdi ne kadar çocuk var burada Betül? diye sordu.

Bayan Betül:

— Vallâhi pek bilmiyorum ama, dedi, tahmini olarak söyliyeyim: yirmi ile yüz elli çocuk arasında bir şey olacak...

Bayan Betül de, manken kadar güzel bir kıza döndü:

— Yurd müdiresi bu hanımdır. Asıl mikdarı o bilir.

Müdire hanım;

(Devamı var)

BEKTAŞİ FIKRALARI Müsabakası

Tarlanın adresi

Bektaşi babası köyünde fakir ve perişan yaşarmış. Köylüler erenlerin bu pısırık ve tembel haline pek tahammül edememiş olacaklar ki, bir aralık erenler demişler, işsizlik iyi şey değildir. Boş durarı Allah bile sevmez. Sana bir çift öküz verelim, falan yerdeki vakıf tarla da senin olsun, bir de saban alalım, sür, ek, dik, geçimini temin et...

Bektaşi babası memnun. Peki, demiş. Tarlaya ve ziraî vasıtalara sahip olunca almış eline sabanı, deh demiş öküzlere. Tarlayı bir baştan bir başa güzelce sürmüş, aktarmış. Kavun, karpuz dikmiş.. Zaman gelmiş bostan topraktan boy göstermiş. Yeşillenmiş, bereketli bir dölleme de yapmış. Fakat mevsim kurak gittiğinden günün sıcak saatlerinde bosstanın vaziyeti değişirmiş. Tarla kıraç olduğundan sulama imkânı da yokmuş. Erenler bir öğle vakti, sıcakta tarlanın haline bakmış acımış. Tevekler nerede ise kurumağa yüz tutmuş, mutlaka sulamağa ihtiyaç gösteriyor.

Üzüntü içinde evine gelmiş... Hemen Allaha münacatta bulunmuş: Yarabbi demiş, biliyorsun, Karamandağı eteğinde Sarıcalı köyünde Uzundere yolunda Ağa çiftliği batısında bir tarlam var.. Ve yine sana malûm ki burada, kavun, karpuz dikilidir. Bostan susuzluktan nerede ise kuruyacak. Bu fakire acı da hayırlı bir yağmur ihsan et. Bostanım ve naciz kulun ihya olsun.

Erenler daha duada iken, dışarıda gök gürültüleri arasında yağmur yağmaya başlamış. İstenilen den fazla olmuş da.. Baba memnun. Kendi kendine: Hadi, bu fakiri çok kere hayatta mağdur ettinse de bu defalık duamı kabul edip beni sevindirdin, der gibi mırıldanmış.

Sevinçle evinden fırlamış ve tarlaya yönelmiş. Yolda giderken bir taraftan istikbale ait hesaplar da yaparmış. Öylece, yağmur yağdı, bostan kurumaktan kurtuldu. Bol mahsul idrak edecek, umduğundan fazla para kazanacak. Bu düşünce ile tarlanın başına vardığın da bir de ne görsün. Kavun, karpuz teveklerinden eser kalmamış. Fırtına ve yağmurun şiddetinden tarlanın şekli değişmiş, bilinmez olmuş. Tarla perişan, baba perişan...

Erenler başını yukarı kaldırmış, ve hışımla Allaha şöyle seslenmiş:

«... Senin suçun yok, kabahat sana tarlanın adresini verende.»

LEBİP KOCABEYOĞLU
T. C. Ziraat Bankası Müdürü
ÜRGÜP

İkisi de içinden — Şükür halime!..

YAZMASI SİZDEN, ÇİZMESİ BİZDEN...

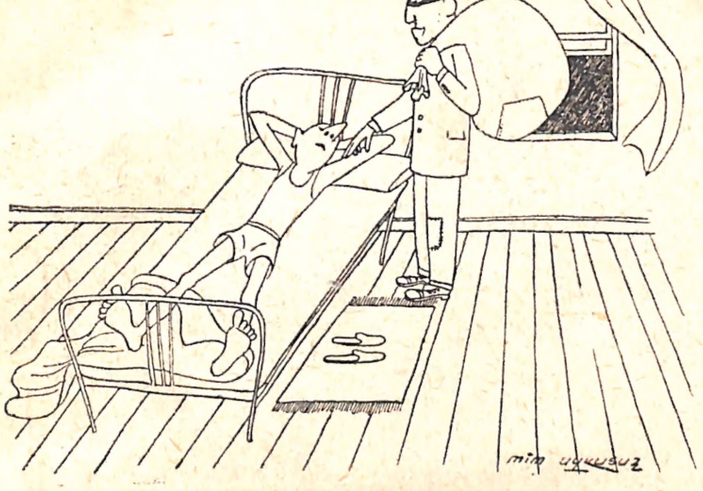

— Hişşşt, örtün ahbap, üşüyeceksin!...
Yazan: Muhlis (Lütfen adresinizi gönderin)
Çizen: Mim Uykusuz.

KIRMIZI İLE SARI

Bektaşinin biri pazardan, sarı ve kırmızı olmak üzere iki inek alır. Kırmızı inek her sene doğurduğu halde, sarı inek hem doğurmaz ve hem de süt vermezmiş. Bunun üzerine Bektaşi Allaha yalvararak:

— Yarabbim... Sen bu sarı ineği öldür, beni bu belâdan kurtar! der.

Kısa bir müddet sonra (aksilik bu ya) kırmızı inek ölür. Bu sefer Bektaşi sokakta küçük bir çocuğu tutar getirir ve sorar. (Ölen ineği göstererek)

— Oğlum bu ineğin rengi kırmızı mıdır, yoksa sarı mıdır?

— Kırmızıdır amca.

Bektaşi bu sefer elini havaya kaldırarak:

— Yarabbim, bak şu küçük çocuk ineğin ne renk olduğunu biliyor da sen hangi ineğin kırmızı, hangi ineğin sarı olduğunu bilemiyorsun! der.

İ. HALİL ERBİL
Evkaf Apt. Kapı: 4 kat: 3, daire: 3
te Şefik Köroğlu eliyle
ANKARA

○

AND İÇER MİSİN?

Bir Bektaşiyi şarap içer diye Kadıya götürürler. Kadı sorar.

— Sen şarap içermişsin, gerçek mi?

— Hâşâ efendim.

— And içer misin?

— Vallahi içerim, billâhi içerim.

— Öyle ise şimdiden sonra içmiyeceğine and iç...

— Vallahi içmem, billâhi içmem..

EROL BAŞTAN
Lise III. B, No. 635 - UŞAK

BU İŞE KARIŞMAZ..

İki Bektaşi dervişi bir kış günü yola çıkmışlar. Fakat biraz sonra, müthiş bir kar fırtınasına tutulmuşlar.

Kuytu bir tarafa çekilerek soğuktan titremiye başlamışlar.

Dervişlerden biri, soğuğun ve tipinin şiddetine tahammül edememiş:

— Hey Allahım!.. Şurada iki garip dervişi soğuktan dondurmak senin şanına düşer mi?

Diye söylenmiş.

Arkadaşı, derhal şu cevabı vermiş:

— Derviş Mehmet!.. Allaha kabahat bulma. Bu işe o karışmaz. Başımıza gelen bu iş, ferman dinlemez mart ayının haltetmesidir.

GÜLTEN BÜYÜK FIRAT
(Lütfen adresinizi gönderiniz)

○

İMAMDA NE DİN VAR, NE İMAN!

Eski devrin posta tatarlarından biri, at değiştirmek için İzmit taraflarında bir köyde gecelemeğe mecbur olmuş. Ertesi günü yoluna devam etmek üzere köyün İmamına yörük bir at ısmarlamışsa da atın gelmesi geciktikçe gecikmesi üzerine Tatar ağası hiddetlenerek:

— Bre imam, ya atı şimdi altıma çekersin, yahut da senin dinine biner imanını yular yapıp çalakamçı götürürüm, demiş.

Köylüler arasında bulunan bir Bektaşi bunu duyunca dayanamamış:

— İlâhi Tatar ağası... demiş, işte şimdi yaya kaldın,. Bizim imamda ne din var, ne iman... Neresine binip nereye ileteceksin?

NEZAHET AKÜN
Tiryaki Hasapaşa Sok. Erten Ap.
No. 18/3 Aksaray — ŞEHİR

MAHALLENİN KISMETİ

★ AKBABANIN MİZAHİ ROMANI — 5 ★

Hacı Mesut efendi taht gibi bir sedirin üstünde bağdaş kurmuş, başında takkesi, sırtında kürkü bir dev gibi oturuyordu. Atiye ile Sıdıka'yı görünce, gözleri projektör gibi parladı:

— Hoş geldiniz, safa geldiniz.

— Hoşbulduk Mesut efendi amca... Uğurlu kademli olsun. Şimdiye kadar bir yoklayamadık, kusura bakmayın.

— Estağfurullah, çok memnun oldum.

— Tahsin bey oğlumuz ne âlemde kızım?

— Teşekkür ederim, iyidir hamdolsun.

Atiye hanım kahve tepsisiyle gelen «Mahallenin Kısmeti» nin yanaklarını okşadı:

— Maşallah, yaradana kurban olayım, pek de cici bir hanımmış. Adın ne senin bakayım kızım?

«Mahallenin Kısmeti» nin, uzun, kıvrık kirpikleri aşağı indi:

— Mâide efendim.

— Mâide mi? Adınnan yaşa, hiç böyle isim duymamıştım.

Sıdıka ile Atiyenin gözü hep Mâide'nin üstündeydi. Gül gibi kız, Hacı Mesut bunağının etrafında pervane gibi dönüyordu. Durmadan, arkasına, kolunun altına yumuşak yastıklar koyuyor, iki üç dakikada bir:

— Şurubunuzu getireyim mi, şerbetinizi hazırlıyayım mı? diye soruyordu.

Atiye ile Sıdıka yarım saat kadar oturup ayrılırlarken:

— Bize de buyurun, mutlaka bekleriz, diye tenbihlediler.

Hacı Mesut, Sıdıka'ya:

— İnşallah, dedi, Tahsin beyin evde olduğu bir akşam rahatsız ederiz.

Telgraf memuru Tahsin bey, haftada üç gece postahanede nöbetçi kalırdı.

Bütün mahallenin kadınları, Atiye ile Sıdıka'nın getireceği haberi bekliyorlardı. Hepsi de Atiye'nin evine dolmuşlar, ağzının içine bakıyorlar:

— Aman çabuk anlat allasen Atiye teyze, diyorlardı.

Atiye, nazlana nazlana anlatacağı her lâfın tadını çıkara çıkara, dirhem dirhem konuşuyordu.

— Ayol, durun şöyle... Anlatıcim, patlamadınız ya... İlk önce kapıyı çaldım.

Sıdıka lâfını kesti:

— Aman Atiye teyze, anlatacaksan şunu doğru dürüst anlat, kapıyı sen mi çaldın? Ben çalmadım mı?

— Her neyse... Kapıyı çaldı Efendicağızıma söyliim ,iki da ka mı bekledik, üç dakka mı Derken efendim merdivenlerd tıkır da mıkır, âheste beste t terlik sesi duyuldu. Bir naz nazlı yürüyüşü var haspam sanki piyanoynan Mevlâne pe revi çalıyor sanırsın. Ondan so racağıma söyliim, derken efe dim kapı açıldı. Aman Allah, Bir âfeti cihan, kız değil, hu melek. Kızlar size bir şey söyl yim mi, eğer erkek olsaydın hem vallahi de hem billâhi o lâte lokumunu, takma dişl o bunağa kör olayım yedirme dim.

Sıdıka:

— Aman Atiye teyze, güzel liğine güzel ama, sen de tuttuu kenarın dilberini dünya güze yaptın. Ayten'den de güzel değ ya...

Atiye göz ucuyla etrafına ba kıp da şoför Receb'in karısı Ay ten'in orada olmadığını görün ce:

— Ayol Sıdıka kız, sen ne diyorsun, dedi, Ayten güzellik ten yana onun eline su döke mez. Ne yalan söyliim, Allah için güzel. Rabbimin gücüne gi mesin, bir boş zamanında otur muş, işte buna kaş derler, işte göz buna derler demiş, övmüş övmüş de öyle yaratmış. Aaaaa güzele güzel derler hanım. Bir kirpikler var, nah böyle böyle. O hâreli yosun yeşili, iri iri gözlere kirpiklerin gölgesi düşmüyor mu, hemen oracığa düş öl.

Atiye'nin Mâideyi övmesi saatlerce sürmüştü. Sonunda:

— Kör olayım o cangaloz herif, kızı büyülemiş, dedi, ayol etrafında bunak herifin bir fır fır dönüşü var, görsen şaşar kalırsın. Efendi aşağı, efendi yukarı...Efendi diyor, bir daha demiyor. O sümsük sünepenin nesine... Kızın büyüylen gözünü bağlamış, mutlak kız onu tuvanâ bir civan delikanlı görüyordur. Herif bir şeyine güvenmese hiç torunu yerinde kızı alır mıydı. Vallahi, nasıl böyle herifin gözünün içine bakıyor.

Atiye ile Sıdıkanın Hacı Mesut efendiyi ziyaretlerinin üstünden dört gün geçti. Yavaş yavaş lâflamalar bitiyordu, dedikodu tükenmişti. Yalnız mahallenin bekâr delikanlıları akşam Bilâl efendinin kahvesinde toplanınca sözü döndürüp dolaştırıp Mahallenin Kısmetine getiriyorlardı. Artık onun adını da öğrenmişlerdi, Mâide...

(Devamı var)

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

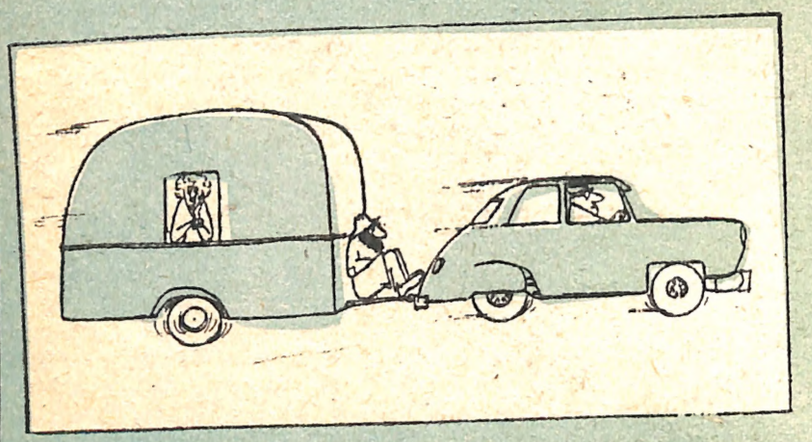

YAZISIZ!.. — İngiliz —

— Hiç merak etme anne, sahici pırlanta!..
— Amerika

— Biraz şişmanlamışsın...
— Hayır, sen biraz zayıflamışsın da öyle geliyor!..
— İtalyan —

— Tam zamanında karaya yanaşmışız!..
— Fransız

YAZISIZ!..

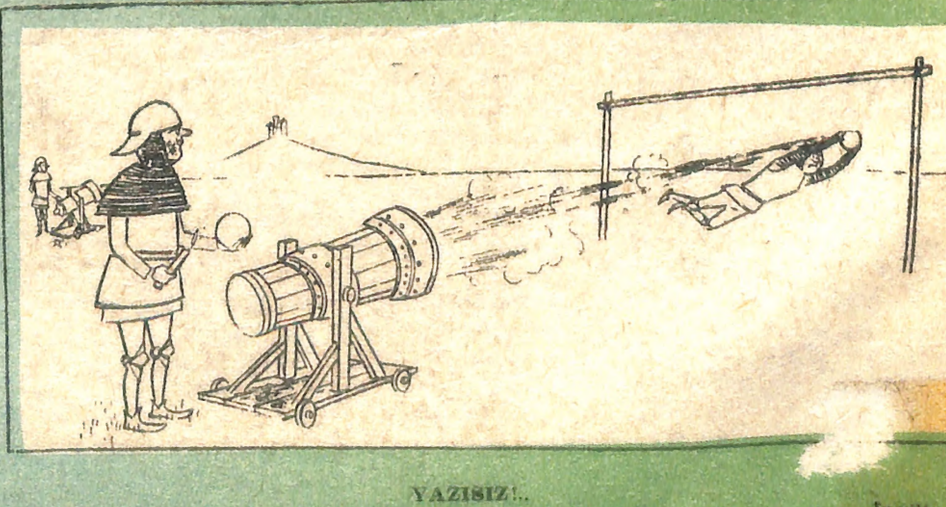

YAZISIZ!.. — İngiliz

Sana'nın

Grafika

tabiî bir lezzeti var!

546

Muayyen

zamanlardaki sancılara karşı

KİNİNLİ

GRİPİN

KULLANINIZ

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

386

BAŞ AĞRILARINA KARŞI

OPON

günde 6 tablete kadar alınabilir

FAYDALIDIR!

SÜMERBANK

SERMAYESİ 500.000.000 T.L.

Mevduat sahiplerine en fazla menfaat sağlayan bankadır.

ANKARADA YENİŞEHİRDE
İSTANBULDA GÖZTEPEDE
KONFORLU
APARTMAN
DAİRELERİ

AYRI ESASLAR DAHİLİNDE
YÜNLÜ ve PAMUKLU
SATIŞLARIMIZDA
%10 TENZİLÂT

SÜMERBANK

ZENGİN
PARA
İKRAMİYELERİ

SÜMERBANK

MERİÇ REKLÂM 1958

Akbaba

Siyasi Mizah Gazetesi

— Eyvah podriyerimi evde unutmuşum...
— Plâjda podriyeri ne yapacaksın?..
— Fakat onun içinde mayom vardı...